

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

28 януари 1986 година *

По дело 169/84

1. **Compagnie française de l'azote (Cofaz) SA**, със седалище в Paris,
2. **Société CdF Chimie azote et fertilisants SA**, със седалище в Toulouse,
3. **Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA**, със седалище в Paris,

за които се явява Dominique Voillemot, от парижката колегия, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на Jacques Loesch, 8 rue Zithe,

ищци,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява Marie Jose Joncзы, от Правния отдел, в качеството на представител, подпомаган от Nicole Coutrelis, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на Manfred Beschel, от Правния отдел на Комисията, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ответник,

с предмет иск за постановяване, на този етап от процедурата, на решение относно допустимостта на молбата на жалбоподателите за обявяване за недействително Решението на Комисията от 17 април 1984 г. за прекратяване на процедурата, започната на основание на член 93, параграф от Договора за ЕИО с писмо от 4 ноември 1983 г. до нидерландското правителство, което решение е съобщено на жалбоподателя с писмо на Комисията от 24 април 1984 г.,

СЪДЪТ,

в състав: г-н U. Everling, председател на състав, в качеството на председател, г-н K. Bahlmann и г-н R. Joliet (председатели на състави), г-н G. Bosco, г-н T. Koopmans, г-н O. Due, г-н Y. Galmot, г-н C. Kakouris и г-н T. F. O'Higgins, съдии,

генерален адвокат: г-н P. VerLoren Van Themaat,

секретар: г-н D. Louterman, администратор,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 октомври 1985 г.,

* Език на производството: френски.

Решение

1. С молба, постъпила в секретариата на Съда на 2 юли 1984 г., *Compagnie française de l'azote (Cofaz) SA, Société Cdf chimie azote et fertilisants SA* и *Société chimique de la grande paroisse SA* са предявили, на основание на член 173, параграф 2 от Договора за ЕИО, иск за обезсилване на Решението от 17 април 1984 г., с което Комисията е прекратила процедурата, започната на основание на член 93, параграф 2 от Договора за ЕИО срещу тарифната структура на цените на природния газ в Нидерландия с писмо от 4 ноември 1983 г., адресирано до нидерландското правителство.

2. Комисията е оспорила допустимостта на молбата, без изрично да повдигне възражение за недопустимост по смисъла на член 91 от Процедурния правилник. Съдът, на основание на член 92, параграф 2, е решил да постанови решение относно допустимостта на молбата, без да разгледа делото по същество.

3. На 1 юни 1983 г. *Syndicat professionnel de l'industrie des engrais azotés (SPIEA)* (професионално сдружение на производителите на азотни торове, наричано по-долу за краткост „синдикатът“), действащ *inter alia* от името на жалбоподателите, е подал жалба до Комисията срещу прилагането от Нидерландия на преференциална тарифна система за нидерландските производители на азотни торове при доставката на природен газ, предназначен за производството на амоняк. Белгийското и френското правителство, заедно с германско предприятие, също са повдигнали пред Комисията възражения срещу тази преференциална тарифна система.

4. На 25 октомври 1983 г. Комисията е решила да започне процедурата, предвидена в член 93, параграф 2 от Договора за ЕИО, срещу упоменатата по-горе тарифна система. Според Комисията, въпросната схема за подпомагане е била система, по силата на която нидерландското правителство, с посредничеството на *Gasunie* (Съвета по природен газ), е предоставяло специални отстъпки на нидерландските производители на амоняк, чрез двустепенна тарифна структура, водеща до намаление на разходите за природен газ, използван като суровина от същите тези производители. С писмо от 4 ноември 1983 г., Комисията е уведомила нидерландското правителство, че е започнала упоменатата по-горе процедура. С уведомление от 1 декември 1983 г., отправено в съответствие с член 93, параграф 2 от Договора за ЕИО до заинтересованите страни и отнасящо се до тарифната структура на цените на природния газ в Нидерландия (ОВ С 327, стр. 3), Комисията е приканила тези страни да представят своите съображения.

5. Възползвайки се от предоставената му със упоменатото по-горе уведомление възможност, синдикатът отново е представил пред Комисията, с писмо от 6 януари 1984 г., своите съображения, с което потвърждава жалбата си и привежда допълнителни аргументи в нейна подкрепа.

6. Едновременно с процедурата, предвидена в член 93, параграф 2, Комисията е задвижила процедурата, предвидена в член 170 от Договора за ЕИО, в отговор на жалба на френското правителство срещу същата тарифна система. В рамките на процедурата по член 170 Комисията е дала мотивирано становище на 13 март 1984 г., в което констатира, че, като предоставя чрез Gasunie преференциална тарифа за доставката на природен газ за нидерландските производители на амоняк и азотни торове, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 93 от Договора. Нещо повече, Комисията е запазила позицията си по отношение на поведението, което би възприела във връзка с процедурата, започната по реда на член 93, параграф 2.

7. В меморандум от 28 март 1984 г., синдикатът, който все още е действал от името на жалбоподателите, е представил допълнителни съображения пред Комисията и е повдигнал определен брой възражения срещу тарифната система на природния газ, която междуременно е променена от Gasunie.

8. С телекс от 14 април 1984 г. нидерландското правителство е уведомило Комисията, че Gasunie отново е променил своята тарифна структура с обратно действие от 1 ноември 1983 г., като по този начин е премахнал двете тарифни системи, срещу които синдикатът е възразил в жалбата си от 1 юни 1983 г. и в съображенията си от 6 януари 1984 г., от една страна, и в меморандума от 28 март 1984 г., от друга.

9. Комисията, като застъпва становището, че новата тарифна система, установена от Gasunie, е съвместима с общия пазар, решава на заседанието си от 17 април 1984 г. да прекрати процедурата, започната по реда на член 93, параграф 2 от Договора за ЕИО срещу установената от Gasunie тарифна система. Тя уведомява нидерландското правителство за своето решение с писмо от 18 май 1984 г. Жалбоподателите вече са били уведомени за това решение, чрез синдиката, с писмо от 24 април 1984 г., чийто текст е в голяма степен сходен с този на писмото, адресирано до нидерландското правителство.

10. Комисията е стигнала до заключението, че новата тарифна система е съвместима с общия пазар главно поради следните съображения: Gasunie е премахнала двустепенната тарифна система и е добавила към вътрешната си промишлена тарифна структура (а именно тарифи Б-Д) една нова тарифа, известна като тарифа Е, предназначена за големите промишлени потребители, установени на територията на Нидерландия. За да се ползват от тази нова тарифа, потребителите трябва да консумират минимум 600 милиона кубични метра газ годишно, да работят 90 % от времето или повече и да са се съгласили с възможни пълни или частични прекъсвания на доставките по преценка на Gasunie или с възможна доставка на природен газ с различна калоричност. Новата тарифа Е, е представлявала неразделна част от общата тарифна структура за потребителите в Нидерландия и не е била дискриминационна на отраслово ниво. Размерът на отстъпката, предоставяна на предприятията с новата тарифа (в сравнение с тарифа Д), е бил дори по-нисък от общия размер на икономииите, реализирани от Gasunie по причина на консумираното от тях количество и упоменатите по-горе условия на новата тарифна система. Поради тази причина тарифа Е, е била икономически оправдана.

11. След като се е запознал с писмото на Комисията от 24 април 1984 г., синдикатът е отговорил с писмо от 22 май 1984 г., където е изложил възраженията си срещу решението на Комисията за прекратяване на въпросната процедура. В писмата си от 26 и 27 юни 1984 г. Комисията е отхвърлила тези възражения.

12. С настоящата си молба по член 173, параграф 2 от Договора за ЕИО жалбоподателите целят да бъде обезсилено именно Решението от 17 април 1984 г. за прекратяване на процедурата по член 93, параграф 2. В молбата си те поддържат тезата, че решението на Комисията страда от очевидни грешки при оценяването на съществени факти, по-специално по отношение на оценката на общия размер на икономии, реализирани от Gasunie в резултат на условията за прилагането на новата тарифа. Според жалбоподателите, тарифа Е не представлява нищо друго, освен опит за запазване „под друг облик“ на предишната тарифна система.

13. Комисията счита, че оспорваното решение не е проблем, който засяга само и единствено жалбоподателите, по смисъла на член 173, параграф 2. Тя не отрича, че при други обстоятелства е възможно да бъде допуснат иск, предявен от предприятие, различно от това, до което е адресирано решението за прекратяване на процедура по разследване, започната по силата на член 93, параграф 2, но възможността за жалба по конкретното дело следва да се тълкува ограничително. Според нея не съществуват специфични за жалбоподателите качества, които да ги разграничават от всички останали лица. Нито обстоятелството, че са производители на амоняк, нито това, че са жертви на твърдена дискриминация, е достатъчно за да ги индивидуализира. При всички обстоятелства, тъй като членове 92 и 93 от Договора не поражда права за индивидуалните субекти, решение, основаващо се на тези членове, по никакъв начин не засяга правното положение на индивидуалните субекти. Накрая, Комисията застъпва позицията, че решението не засяга индивидуално жалбоподателите, тъй като те не са единствените производители на азотни торове в Общността.

14. Комисията счита, че участието на жалбоподателите в започването на административната процедура също не ги индивидуализира. Тяхната роля се свежда само до предоставянето на известно количество информация и не може да се сравни с ролята на тъжителите в процедура по реда на Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 г. (ОВ L 3, стр. 204) или по реда на Регламент (ЕИО) № 3017/79 на Съвета от 20 декември 1979 г. (ОВ L 339, стр. 1). Членове 92, 93 и 94 не придават специфичен статут на жалбоподателите. Но дори ако се признае субективното право на жалбоподателите да поискат от Комисията да прекрати определена помощ, за която се твърди, че не е съвместима с общия пазар, това няма да докаже само по себе си, че те са имали интерес да оспорят решение, с което се установява, че помощта не е несъвместима с общия пазар. Тъй като Съдът е признал прякото действие на член 93, параграф 3, доколкото той установява процесуални критерии, които националните съдилища могат да прилагат, и предоставя на частните лица права, които националните съдилища са длъжни да защитават, по мнението на Комисията оттук следва, че евентуално нарушение на член 93, параграф 3 може да бъде пряко санкционирано от националните съдилища. Ето защо не може да се отрече правото на жалбоподателите на всякакъв вид жалба.

15. Комисията приключва този ред на разсъждения, като се позовава на съдебната практика на Съда, според която Комисията се ползва с голяма свобода на преценка по отношение на приложението на член 92. Оттук следва, от една страна, че член 92 няма пряко действие, и второ, че Комисията сама отговаря за започването на процедура по реда на член 93, параграф 2.

16. Що се отнася до въпроса дали оспорваното решение пряко засяга жалбоподателите, Комисията подчертава, че качеството им на конкуренти на предприятията, за които се твърди, че получават държавни помощи, само по себе си не съставлява специфично обстоятелство, което да им дава право да претендират, че решението засяга тяхното положение на пазара. По мнението на Комисията, обаче, едно подобно специфично обстоятелство ще бъде необходимо, в съответствие със съдебната практика на Съда, за да бъде образувано производство по реда на член 173. Нещо повече, конкурентоспособността на жалбоподателите е в пряка зависимост от тарифите за газта, прилагани от техния доставчик, а именно Gaz de France, а не от тарифите за газта, които Gasunie начислява на нидерландските производители.

17. Жалбоподателите твърдят, напротив, че от началото на процедурата до приемането на оспорваното решение въпросът е останал същият, а именно оценка за отстъпките, предоставяни на някои потребители на природен газ в Нидерландия.

Те считат, че решението ги засяга лично, тъй като понасят огромни вреди заради благоприятната в конкурентно отношение позиция, в която са поставени техните нидерландски конкуренти. Освен това, те твърдят, че тяхното участие в започването и в хода на процедурата ги индивидуализира за целите на член 173. Те поддържат позицията, че самата Комисия е признала тяхното участие, като ги е уведомила за оспореното решение. Според жалбоподателите едно предприятие, което понася вредоносното действие на една помощ, има субективното право, подобно на това, което е прогласено в член 3, параграф 2 от Регламент № 17 на Съвета, да поиска от Комисията да се произнесе с решение относно правомерността на помощта.

18. Жалбоподателите също така считат, че оспорваното решение пряко ги засяга, първо, защото те претендират, че са били жертва на нелоялна конкуренция и, второ, защото това вредоносно действие е следствие от решението на Комисията. Доколкото продуктите, произведени от нидерландските производители, се търгуват в пределите на Общността, жалбоподателите претендират, че решението засяга тяхната позиция на пазара.

19. По мнението на жалбоподателите, от неотдавнашната съдебна практика на Съда става видно, че трябва да се вземат под внимание принципите, на които се опират членове 164 и 173. Оттук следва, че липсата на нормативна уредба, която да гарантира на жалбоподателите специфични права по време на административното производство, не е фактор от решаващо значение. Освен това, жалбоподателите считат, че оспорваното решение пряко ги засяга, тъй като е влязло в сила веднага, без да бъде въведено нито с мярка на Общността, нито с национална мярка.

20. Следва да се отбележи, като една предварителна забележка, че за да се разгледа допустимостта на жалбата и то без произнасяне по съществуващото на спора, е

необходимо да се вземат като основа заключенията на жалбоподателите, според които тарифа Е, която е била добавена от Gasunie към собствената ЖЖ промишлена тарифна структура и е била приложена за природния газ, доставян на най-големите потребители в Нидерландия, съставлява помощ, предоставяна от нидерландското правителство в полза на трите нидерландски производители на амоняк и азотни торове.

21. На първо място следва да се припомни, че, в съответствие с член 173, параграф 2, всяко физическо или юридическо лице може, при условията, посочени в параграф 1 на същия член, да подаде жалба срещу решение, адресирано до друго лице, само ако това решение пряко и индивидуално го засяга. Оттук следва, че правото на жалбоподателите да действат зависи от това дали решението, адресирано до нидерландското правителство, с което Комисията прекратява процедурата, започната по реда на член 93, параграф 2, срещу Нидерландия, пряко и индивидуално ги засяга.

22. От постоянната практика на Съда следва, че лица, различни от тези, до които е адресирано едно решение, могат да претендират, че са засегнати от него по смисъла на член 173, параграф 2 само ако това решение ги засяга по причина на определени качества, които са специфични за тях самите, или поради фактическото им положение, което ги характеризира по отношение на всяко друго лице и по този начин ги индивидуализира аналогично на адресата (Решение от 15 юли 1963 г., Plaumann/Комисията, 25/62, Recueil, стр. 199).

23. Що се отнася, по-специално, до упоменатата фактическа ситуация, Съдът неколкратно е постановявал, че когато нормативната уредба предоставя на предприятията-ищци процесуални гаранции, които им дават възможност да поискат от Комисията да констатира нарушение на правилата на Общността, тези предприятия трябва да разполагат с правно средство за защита на техните законни интереси (Решения от 25 октомври 1977 г., Metro/Комисията, 26/76, Recueil стр. 1875, от 5 октомври 1983 г., Fediol/Комисията, 191/82, Recueil стр. 2913, от 11 октомври 1983 г., Demo-Studio Schmidt/Комисията, 210/81, Recueil стр. 3045).

24. В Решението си от 20 март 1985 г. (Timex Corporation/Съвета и Комисията, 264/82, Recueil 1985, стр. 849) Съдът е изтъкнал, че в тази връзка е необходимо да се разгледа ролята, която предприятието е играло в административното производство. Съдът е приел като доказателства за това, че въпросната мярка засяга предприятието по смисъла на член 173, параграф 2 от Договора за ЕИО, факта, че това предприятие е било в основата на жалбата, станала повод за образуването на производството по разследването, факта, че неговото становище е било изслушано по време на процедурата и факта, че ходът на процедурата до голяма степен е бил определен от неговите бележки.

25. Същите съображения се отнасят и за предприятията, които са изиграли съпоставима роля в процедурата по член 93 от Договора за ЕИО, при условие, обаче, че тяхното положение на пазара е значително засегнато от помощта, която е предмет на оспорваното решение. В общи линии, член 93, параграф 2 признава, че засегнатите

предприятия имат възможност да представят коментарите си на Комисията, без обаче да дава допълнителни уточнения.

26. Що се отнася до положението на жалбоподателите през време на разследването от страна на Комисията на въпросната помощ, следва да се отбележи, че на 1 юни 1983 г. те са подали жалба до Комисията, отнасяща се до преференциалната тарифна система в полза на нидерландските производители на азотни торове. В жалбата си те специално подчертават своето конкурентно положение по отношение на трите нидерландски производители и понесените вреди от тази помощ. Освен това, жалбоподателите са отговорили на поканата на Комисията да Ж представят своите съображения по смисъла на член 93, параграф 2.

27. Що се отнася до отражението на икономическите фактори върху пазара на азотни торове като цяло, жалбоподателите изтъкнаха, че по техните изчисления преференциалната тарифна система представлява годишен трансфер на около 165 милиона NLG за трите нидерландски производителя на амоняк. Според жалбоподателите цената на природния газ във Франция представлява около 80 % от заводската себестойност на амоняка, който, на свой ред, е суровина за производството на азотни торове. Те изтъкват също така, че са в пряка конкуренция с трите нидерландски производителя на азотни торове, които в периода 1978 - 1982 г. са увеличили повече от три пъти обема на износа си на азотни торове за Франция ,и чийто дял на френския пазар е нараснал в периода 1980 - 1982 г. от 9 на 21,7 %.

28. Не е задача на Съда, на този етап от процедурата, когато той разглежда въпроса за допустимостта на жалбата, да се произнесе окончателно за конкурентните отношения между жалбоподателите и нидерландските предприятия. Достатъчно е да се отбележи, че жалбоподателите са привели релевантни аргументи в подкрепа на твърдението си, че решението на Комисията може да навреди на техните законни интереси, като сериозно застрашава положението им на въпросния пазар.

29. В този контекст, обстоятелството, че според Комисията четвърто предприятие, което не се намира в конкуренция с жалбоподателите, също се ползва от тарифата Е, е без значение. Отново в хипотезата, че въпросната помощ попада в приложното поле на член 92, предимството, което извлича от една тарифна система едно външно предприятие, което не е в конкуренция с жалбоподателите, не отнема от валидността на аргумента, че система от този вид може да изкриви или заплашва да изкриви конкуренцията между останалите предприятия и не засяга същността на твърдяната от жалбоподателите вреда.

30. Що се отнася до въпроса дали решението на Комисията за прекратяване на процедурата пряко засяга жалбоподателите, достатъчно е да се отбележи, че решението е оставило непокътнати всички ефекти на въведената тарифна система, докато исканата от жалбоподателите процедура би довела до приемането на решение за премахване или промяна на тази система. При тези обстоятелства, трябва да се признае, че жалбоподателите са пряко засегнати от оспорваното решение.

31. Оттук следва, че оспорваната мярка съставлява по отношение на жалбоподателите решение, което пряко и индивидуално ги засяга по смисъла на член 173, параграф 2 от Договора.

32. Поради всичките тези причини, жалбата следва да бъде обявена за допустима и да се даде ход на производството.

По съдебните разноски

33. Решението относно разходите се отлага.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по съществуващото на спора реши:

- 1. Обявява жалбата за допустима.**
- 2. Отлага произнасянето си относно съдебните разноски.**

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 28 януари 1986 година.

Подписи